

Alaptörvény

XV. cikk (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

28. cikk A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

R) cikk (2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek

Jelen panaszomban kifejtettem sérült az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésben foglalt törvény előtti egyenlőség elve, a XV. cikk (2) bekezdésében foglalt vagyoni helyzet szerinti megkülönböztetés tilalma, a XXVIII. cikk (1) bekezdésben foglalt tisztességes és pártatlan bírósági eljárásához való jogom, a XXVIII. cikk (7) bekezdésben foglalt jogorvoslathoz való jogom, valamint a 28. cikk a bírósági eljárás alkotmányosságához fűződő joga és az R) cikk (2) bekezdésben foglalt alapvetés.

Kérelmem indoklásaként az alábbiakat adom elő.

I.

Az ügy rövid ismertetése

2010. szeptember 15-én [REDACTED] felperes személyesen, a Pesti Központi Kerületi Bíróságon jegyzőkönyvbe mondott keresetet terjesztett elő, melyben kérte, hogy az általa a [REDACTED] Kft-től (lakottan) vásárolt [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] zám alatti lakás elhagyására és kiürítésére, valamint 220.000,- Ft és kamatainak megfizetésére kötelezzon a Bíróság.

Felperes [REDACTED] 2010. december 16-án meghatalmazta [REDACTED] ügyvédet, a [REDACTED] Ugyvédi Iroda tagját, hogy a 17.P.54.193/2010 számú polgári peres ügyében az ügyvédi törvényben meghatározott jogkörrel képviselje. A 2010. december 22-én betervezett kereset kiegészítést már [REDACTED] nyújtotta be, amiben perbe vonta II. r. alperesként feleségemet [REDACTED] és III. r. alperesként fiamat [REDACTED], és ekkor csatolta meghatalmazását.

A PKKB 2011. március 25-re tűzte ki a tárgyalást, melyre 17.P.54.193/2010/6 számon idézést küldött I., II., és III. r. alpereseknek, melyben nem kötelezett személyes megjelenésre. A 17.P.54.193/2010 sz. ügyben 2011. március 25-én mindhárom alperes meghatalmazta [REDACTED] a jogi képviselőre. Mivel a meghatalmazást csak én írtam alá, a tárgyaláson a bíróság tájékoztatta a jogi képviselőt, hogy szükséges csatolni az I. rendű alperes részére a II. és III. rendű alperes által adott szabályos meghatalmazást, mert a bíróság csak akkor tudja figyelembe

venni a most benyújtott meghatalmazást a II. és III. rendű alperesek vonatkozásában. Ezeket a meghatalmazásokat 8 napon belül, 2011. április 4-én csatoltuk.

A tárgyalás napján, 2011. március 25-én felperes jogi képviselője, [REDACTED] [REDACTED] helyettesítési meghatalmazást adott [REDACTED] [REDACTED] ügyvédnek arra, hogy helyette a 17.P.54.193/2010 számú polgári peres eljárásban [REDACTED] felperes jogi képviseletét ellássa. A tárgyaláson így [REDACTED] [REDACTED] a felperesért, [REDACTED] [REDACTED] pedig az alperesekért volt jelen. A bíróság a következő határnapot 2011. április 29-re tűzte ki.

A 2011. április 29-i tárgyaláson megjelent felperesért [REDACTED] [REDACTED] alperesekért pedig fiam, [REDACTED] [REDACTED] meghatalmazás nélkül. A bíróság megállapította, hogy az alperesi képviselő szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, megjelent az alperesek képviseletében az I. r. alperes fia, aki meghatalmazást nem hozott a tárgyalásra, és előadta, hogy a jogi képviselő hirtelen megbetegedése miatt nem tud részt venni a tárgyaláson. Fiam csatolta 11/A/I. alatt az alperesi képviselő által készített ellenkérelem egy példányát, és egy példányát átadta a felperesi képviselőnek. A tárgyaláson a bíróság a felperesnek az ideiglenes intézkedés iránt előterjesztett kérelmét elutasította, a tárgyalást berekesztette, majd 17.P.54.193/2010/11. számon ítéletet hirdetett, melyben a keresetet elutasította.

A bíróság az ítéletet [REDACTED] [REDACTED] és az alpereseknek kézbesítette, alperesi jogi képviselőnek nem. Alperesi jogi képviselőnek a tárgyalás jegyzőkönyvét sem kézbesítette és az alpereseknek sem. A PKKB az alpereseknek kézbesítette a 17.P.54.193/2010/13-I. számú végzését, melyben leírta, hogy a 2011. április 29. napján 11-I. sorszám alatt hozott végzés 2011. május 17. napján jogerős. De ezt, a 11-I. számú végzést sem az alpereseknek, sem az alperesi jogi képviselőnek előzőleg nem küldte meg. Így én laikusként azt gondoltam, hogy maga az ítélet emelkedett jogerőre.

2011. július 4-én felperes jogi képviselőjeként [REDACTED] [REDACTED] a 17.P.54.193/2010/11. számú elsőfokú ítélete ellen fellebbezést terjesztett elő. Fellebbezéséhez F/f/1 számon csatolt egy helyettesítési meghatalmazást, melyben [REDACTED] [REDACTED] meghatalmazza [REDACTED] [REDACTED] hogy helyette az első fokon 17.P.54.193/2010. számon folyamatban volt polgári peres eljárást követően [REDACTED] felperes jogi képviseletét a fellebbezés benyújtása és a másodfokú eljárás során ellássa. Azonban a helyettesítési meghatalmazást adó [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] nem volt csatolva meghatalmazása ilyen tartalommal, azaz a fellebbezési eljárásra kiterjedően. A Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság 2012. február 9-re tűzte ki a tárgyalást, melyre [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] küldött idézést, de [REDACTED] [REDACTED] az alperesek jogi képviselőjének nem, csak az alpereseknek.

Én három nappal a tárgyalás előtt adtam meghatalmazást a fiamnak, [REDACTED] [REDACTED] a másodfokú eljárásban való képviseletemre, azért, hogy a tárgyaláson jelen legyen alperesi részről akkor is valaki, ha a jogi képviselőm még mindig nem kapott semmilyen iratot, így nem tud érdemben képviselni. A jogi képviselő meghatalmazását nem vontam vissza. Az ellenkérelmet végül fiam terjesztette elő, és a tárgyaláson is ő vett részt.

A másodfokú tárgyaláson jelen volt felperes személyesen, képviseletében [REDACTED] [REDACTED] alperesekért pedig fiam, [REDACTED] [REDACTED]. A tárgyaláson felperes és a képviseletében jelentkező ügyvéd rögzítette, hogy [REDACTED] [REDACTED] a másodfokú eljárásra képviseletével a [REDACTED] [REDACTED] r Ügyvédi Irodát bízta meg. A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 47.Pf.637.713/2011/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és kötelezte az alpereseket az

ingatlan kiürítésére és a felperes részére birtokba bocsátásra. Ezt az ítéletet szintén csak az alperesek részére kézbesítették, sem a mellőzött jogi képviselő, sem a meghatalmazott [REDACTED] [REDACTED] részére nem küldték meg, míg a felperes jogi képviselőjének igen.

2012. május 29-én, törvényes határidőn belül a Fővárosi Törvényszék 47.Pf.637.713/2011/6. számú másodfokú ítélete ellen alperesek felülvizsgálati kérelmet nyújtottak be a Kúriához. A felülvizsgálati kérelmet már az elsőfokú eljárásban csatolt meghatalmazások alapján (arra hivatkozva) jogi képviselőnk, [REDACTED] [REDACTED] nyújtotta be, és fiam, [REDACTED] [REDACTED] is aláírta. A Kúria a felülvizsgálati kérelmet befogadta, valamint az eljárás befejezéséig a másodfokú ítélet végrehajtását felfüggesztette. A Kúria minden határozatát jogi képviselőnknek küldte meg, tehát az elsőfokú eljárásban csatolt meghatalmazás alapján őt tekintette képviselőnknek, és a Pp. 97 §-t helyesen alkalmazva minden iratot a meghatalmazott jogi képviselőnek kézbesített. A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyalás során bírálta el, mert a felperes ellenkérelmében ezt kérte. A tárgyalást 2013. június 18-ra tűzték ki, melyre idézték jogi képviselőnk, alpereseket és meghatalmazott fiamat nem.

A felülvizsgálati kérelemben elsődlegesen azt kifogásoltuk, hogy a másodfokú eljárásban nem volt biztosított az alperesek jogi képviselete, mert az elsőfokú eljárás során adott meghatalmazás ellenére a határozatokat nem kézbesítették számára, és a másodfokú eljárásra sem kapott idézést. Ezért azt kértük, hogy a Kúria helyezze hatályon kívül a másodfokú ítéletet és kötelezze a másodfokon eljáró bíróságot új eljárásra. Ennek hiányában a másodfokú ítélet megváltoztatását és az elsőfokú ítélet helybenhagyását kértük egyéb indoklással.

A Kúria előtt a tárgyaláson [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] nem jelent meg, vis major-ra hivatkozva. Telefonon tájékoztatta a Kúriát, hogy a tárgyalásra menet Miskolcra az autója lerobbant, ezért nem tud a tárgyalásra odaérni. Telefonon tájékoztatta erről fiamat is, és kérte, hogy ő menjen el a tárgyalásra. Így a felülvizsgálati tárgyaláson [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] vett részt.

A tárgyaláson a tanács elnöke jegyzőkönyvbe mondatta a fiammal (akinek egyébként csak a másodfokú tárgyalásra volt meghatalmazása tőlem, nekem pedig II. és III. rendű alperesektől csak az elsőfokú eljárásra szolt a meghatalmazásom) a következőt:

„Meghatalmazást adok I-II-III.r alperesek nevében [REDACTED] [REDACTED] r ügyvéd részére, arra, hogy a felülvizsgálati kérelmet benyújtsa és a felülvizsgálati eljárásban az alpereseket képviselje. Kijelentem, hogy az általa benyújtott felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal egyetértek.”

Ezután a tanács elnöke a tárgyalást megnyitotta és megállapította, hogy a feleket szabályszerűen megidézték. Az iratok ismertetése után a tárgyalást berekesztette és kihirdette az ítéletet.

A Kúria Pfv.VI.21.226/2012/8. számú ítéletében a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezéseit hatályában fenntartotta. Az ítélet indoklásában a Kúria azt írta, hogy „a felülvizsgálati kérelmükben elsődlegesen kifogásolták, hogy a másodfokú bíróság az eljárása során mellőzte a jogi képviselőjüket.” Arról nem is tesz említést, hogy nem csak ezt kifogásoltuk, hanem azt is, hogy a határozatokat nem kézbesítették a jogi képviselő számára, így nemcsak, hogy a másodfokú eljárásról nem volt tudomása, hanem az első fokú ítéletről, az az ellen benyújtott fellebbezésről sem, gyakorlatilag semmiről, mert semmit sem kézbesítették számára, teljesen figyelmen kívül hagyva a Pp. 97. §-ban foglalt kogens előírást.

Az eljárás egészének tisztességtelen és pártatlan volta mellett az alábbi, a bírósági eljárást befejező bírói döntést tudom kiemelten megjelölni, mint az Alaptörvényben biztosított jogaimat megsértő döntést, mert a Kúria lényegében ebben a döntésben hatályosította a jelen indítványomban leírt jogsértéseket.

Az ítéleti indoklás szerint:

„Az alperesek helyesen hivatkoztak arra, hogy a bíróságnak az eljárás során a fegyveregyenlőség elvét biztosítania kell és ennek megfelelően a jogi képviselőjük mellőzése súlyos eljárási szabálysértést valósítana meg. A perbeli esetben azonban a másodfokú bíróság helyesen járt el akkor, amikor az alperesek korábbi jogi képviselőjét nem tekintette az alperesek meghatalmazottjának és a megtartott tárgyalásra sem idézte. Az elsőfokú eljárás során csatolt meghatalmazásból ugyanis egyértelműen kitűnik annak korlátozott volta, mert az csak a PKKB előtti a 17.P.54.193/2010. számú ügyben jogosította fel az ügyvédet az alperesek képviseletére (7/A/1. szám alatt csatolt meghatalmazás). A kifejezetten az elsőfokú eljárásra adott meghatalmazást a másodfokú bíróság nem tekinthette úgy, mintha az kiterjedt volna a fellebbezési eljárásra is, ezért akkor követett el volna jogszabálysértést, ha az alperesek helyett a meghatalmazással ekkor már nem rendelkező ügyvédet idézi. (Pp. 70. §. (4) bekezdés)

Az alperesek új meghatalmazást a jogi képviselő részére nem adtak, az I. r. alperes viszont hozzátartozóját, [REDACTED] hatalmazta meg a képviseletre, aki fellebbezési ellenkérelmüket is előadta. A meghatalmazott képviselő megjelent a fellebbezési tárgyaláson és ennek megfelelően nem kifogásolta a korábbi jogi képviselő mellőzését.”

II.

Indoklásom arra nézve, hogy a bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel:

1.

Elsődlegesen megjelölöm azokat a törvényi rendelkezéseket, amelyek megsértésével, azok céljaival ellentétesen értelmezett alkalmazásával, vagy éppen mellőzésével, ezen mulasztások következtében született alaptörvény-ellenes bírói döntés.

1952. évi III. törvény a polgári perrendtartásról (Pp.)

70.§ (1) A meghatalmazás akár a per vitelére, akár egyes perbeli cselekményekre szólhat.
(4)A meghatalmazás korlátozása csak annyiban hatályos, amennyiben az magából a meghatalmazásból kitűnik.

72.§ A meghatalmazott képviseleti jogosultságát (67-69. §) a bíróság az eljárás bármely szakában hivatalból vizsgálja.

97.§ Ha a félnek a per vitelére meghatalmazottja van, a bírósági iratokat a fél helyett a meghatalmazottnak kell kézbesíttetni. Ez a rendelkezés nem terjed ki az olyan idézésre, amelyben a bíróság a felet vagy annak törvényes képviselőjét személyes megjelenésre kötelezi.

124.§ (2) A bíróság a keresetlevelet - hiánypótlási felhívás kiadását mellőzve - idézés kibocsátása nélkül elutasítja, ha
b) a jogi képviselő nem csatolta a meghatalmazását

219. § (1) Kézbesítés útján kell közölni:

c) c) a tárgyalás folyamán hozott olyan végzést, amely új határnap kitűzésére vonatkozik, vagy amely ellen külön fellebbezésnek van helye, azzal a féllel, aki a tárgyalást elmulasztotta (135. §);

270. § (1) Ha törvény másként nem rendelkezik, a felülvizsgálati eljárás során a Kúria az általános szabályok megfelelő alkalmazásával jár el.

274. § (4) A felülvizsgálati tárgyalásra a 247. §-ban foglalt rendelkezések kivételével a fellebbezési tárgyalás szabályai megfelelően irányadóak.

2.

A Pp. 70. § (1) és (4) bekezdéseihez és a Pp. 72. §-hoz:

A felülvizsgálati eljárás ítéletében a Kúria arra az álláspontra jutott, hogy az általam a jogi képviselőnek adott meghatalmazás korlátozott, mert az csak a PKKB előtti a 17.P.54.193/2010. számú ügyben jogosította fel az ügyvédet az alperesek képviseletére, az kifejezetten az elsőfokú eljárásra adott meghatalmazás. Ezt az értelmezést alapul véve a II. és III. rendű alperesek részemre adott meghatalmazása is az elsőfokú eljárásra korlátozódott, a fiamnak adott meghatalmazásom pedig csak a másodfokú eljárásra. Ugyanígy, a felperes [REDACTED] adott meghatalmazása is kizárólag az elsőfokú eljárásra terjedt ki. Kimondta azt is a Kúria, hogy a bíróságnak az eljárás során a fegyveregyenlőség elvét biztosítani kell és ennek megfelelően a jogi képviselő mellőzése súlyos eljárási szabálysértést valósítana meg, valamint hogy a másodfokú bíróság akkor követett el volna jogszabálysértést, ha az alperesek helyett a meghatalmazással a másodfokú eljárásban már nem rendelkező ügyvédet idézi.

[REDACTED] felperes jogi képviselőjének, [REDACTED] ugyanolyan tartalmú, az elsőfokú eljárásra korlátozott meghatalmazása volt, mint az én jogi képviselőmnek. [REDACTED] ugyan adott helyettesítési meghatalmazást a fellebbezés benyújtására és a másodfokú eljárásra [REDACTED] részére, de ő maga nem kapott ilyet a felperestől, így nem lehetett érvényes a helyettesítési meghatalmazás, csak abban az esetben, ha a felperes és [REDACTED] közötti meghatalmazás a másodfokú eljárásra is kiterjedőnek tekintett.

Az igazságszolgáltatás egységének elve szerint az igazságszolgáltatás előtt minden ember egyenlő, a jogszabályok mindenkire egyformán vonatkoznak. Tehát amennyiben az ugyanolyan tartalmú meghatalmazással rendelkező alperesi jogi képviselő, mint a felperesi jogi képviselő nem tekinthető meghatalmazottnak a másodfokú eljárásban, ugyanúgy a felperesi jogi képviselőt sem lehet annak tekinteni. Így a Kúriának, amennyiben az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében foglalt törvény előtti egyenlőség elvét szem előtt tartja, meg kellett volna állapítania a felperesi jogi képviselő a másodfokú eljárásban való részvételének jogszabályellenességét ugyanúgy, ahogy az alperesi jogi képviselő esetében megfogalmazta, vagy fordítva, amennyiben a felperesi képviselő tekintetében jogszerűnek értelmezi a képviseleti jogosultságot, az alperesi jogi képviselőt is annak kell tekinteni. Vagyis ha a törvény előtt egyenlőnek tekinti a feleket, akkor vagy azt kellett volna megállapítania, hogy a másodfokú eljárást a fellebbezés beterjesztésével elindító [REDACTED] sem volt feljogosítva a másodfokú eljárásban a felperes képviseletére, így azt azért kellett volna hatályon kívül helyezni, mert a fellebbezést már eleve be sem terjeszthette volna a felperes nevében, vagy az alperesi jogi képviselőt is meghatalmazottnak kellett volna tekinteni és ebben az esetben az iratok meg nem küldését neki és a tárgyalásra való

idézés hiányában a mellőzését az indoklásban leírt súlyos eljárási szabálysértésként értékelve szintén a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését kellett volna kimondani.

Ahogy azt a Tisztelt Alkotmánybíróság korábbi határozataiban kimondta, önmagában a bíróságok vélt vagy valós jogszabálysértései nem adnak alapot az alkotmányjogi panasznak, a jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki.

Ebben az esetben viszont sérült az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében foglalt törvény előtti egyenlőség elve, mert a Kúria ugyanazt a jogszabályt (Pp.70.§ (4) bek.), illetve az ebből levont jogi következtetését és jogi értelmezését a felperes és az alperesek vonatkozásában eltérően, nem egyenlően, a felperes javára, az alperesek sérelmére értelmezte és alkalmazta. Tehát nem a Kúria a képviseleti jogosultságokra vonatkozó megállapításának a felülbírálatára kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hanem annak a megállapítására, hogy a törvény előtti egyenlőség elvét megszegve a Kúria a felekre nem egyenlően alkalmazta ugyanazt a jogszabályt és az abból levont konkrét és határozott álláspontját.

A Pp. 72. §, 124. § (2) bek. b) pont

Ezeket a jogszabályokat a bíróságoknak hivatalból kell alkalmazniuk, így ezek figyelmen kívül hagyása nem a jogszabályok téves vagy nem téves értelmezését jelentik, hanem a bíróságok súlyos mulasztását, amit a Kúriának szintén hivatalból meg kellett volna állapítania, de ugyanúgy ahogy a másodfokú bíróság, maga is jogszabályellenesen járt el. A Tisztelt Alkotmánybíróság korábban kimondta, hogy a tisztességes eljárás olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezek a jogszabálysértések döntő tényezői és meghatározó részei az eljárás egészének, a jogszabályok mellőzése és figyelmen kívül hagyása ütközik az Alaptörvény 28. cikkébe, valamint az R) cikk (2) bekezdésébe.

A másodfokon eljáró bíróság nem vizsgálta a felperes jogi képviselő képviseleti jogosultságát, a ■■■■■■■■■■ által F/f/1 sz. alatt becsatolt helyettesítési meghatalmazás nem volt érvényes a másodfokú eljárást elindító fellebbezés benyújtására a felperes nevében, mert a meghatalmazást adó ■■■■■■■■■■ a felperestől csak az elsőfokú eljárásra korlátos meghatalmazása volt, a felperes ■■■■■■■■■■ nem hatalmazta meg arra, amire ■■■■■■■■■■ meghatalmazta ■■■■■■■■■■. Ha pedig a másodfokú bíróság a képviseleti jogosultságot mégis megvizsgálta, és a ■■■■■■■■■■ az elsőfokú eljárásban becsatolt meghatalmazását a teljes pervitelre, így a másodfokú eljárásra is kiterjedőre tekintette, úgy az azzal teljesen azonos tartalmú alperesi jogi képviselő meghatalmazását is annak kellett volna tekintenie.

A Pp. 97. § és Pp. 219. § (1) bek. c) pont

Az ügyfélegyenlőség elve szerint - amely a tisztességes eljárás tágabb koncepciója egyik eleme - mindegyik félnek biztosítani kell az ésszerű lehetőséget, hogy ügyét olyan körülmények között adhassa elő, mely az ellenfeléhez viszonyítva nem hozza őt hátrányosabb helyzetbe. Ehhez kapcsolódik a Kúria indoklásában is megjelölt fegyveregyenlőség elve. Azzal, hogy a bíróságok jogi képviselőmnek egyáltalán semmilyen határozatot nem kézbesítettek, pedig azt kötelező (kogens) eljárási jogszabályok írják elő, míg a felperes jogi képviselőjének minden határozatot kézbesítettek a bíróságok, ezen jogelvek, az ebből következő alkotmányos alapjogom, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes és pártatlan bírósági eljáráshoz

való jogom sérült, valamint az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében foglalt törvény előtti egyenlőség elve is, hiszen az ellenérdekelt fél tekintetében a jogszabályokat betartották a bíróságok, míg velem szemben nem. Megállapítható az Alaptörvény R) cikk 2) bekezdésében foglalt alapvetés megsértése, hiszen eszerint a jogszabályok mindenkire kötelezőek, így a bíróságokra is.

A Kúria a fegyveregyenlőség elvének biztosításának kötelezettségét kimondta ítéletében, de csak az alperes „fegyverét” (jogi képviselőjének képviseleti jogosultságát) vizsgálta, a felperesét nem, így nem is lehetséges a „fegyverek” összehasonlítása, azok egyenlőségének vagy egyenlőtlenségének megállapítása. Hiába hivatkoztunk alperesek a fegyveregyenlőség elvére, arra, hogy a határozatokat a mi jogi képviselőnk nem kapta meg, a Kúria egyoldalúan csak a mi képviselőnk másodfokú eljárásban való jogosultságát vizsgálta, az „ellenfél fegyverét”, a felperes jogosultságát annak ellenére sem, hogy azt a másodfokú bíróságnak is hivatalból meg kellett volna tennie, és azt sem, hogy a felperes jogi képviselője miért kapta meg a határozatokat, míg a mi képviselőnk miért nem.

Azt a Kúria is megállapította, hogy jogi képviselőmnek, ■■■■■■■■■■ érvényes meghatalmazása volt az elsőfokú eljárásra, sőt, szerinte csak arra. De a bíróság még az elsőfokú eljárás során hozott határozatokat sem kézbesítette számára, így az ítéletet sem, míg a felperes képviselőjének mindent. Ilyen értelemben akár azt is meg lehetne állapítani, hogy az elsőfokú ítélet az alperesek részére nem lett közölve, hiszen a jogi képviselőjük a mai napig nem kapta azt meg, tehát esetünkben az elsőfokú ítélet ellen a fellebbezési lehetőség még nyitott. Ez az okfejtés így nyilván nonszensz, de ez sajnos a bíróságok jogsértéseinek következménye. Az nem várható el egyik peres féltől sem, hogy a bíróságok jogszabályban előírt kötelezettségeit maga tegye meg (jelen esetben ő kézbesítse a határozatokat a meghatalmazott jogi képviselő részére), ez a bíróság dolga. A bíróság helyett nem cselekedhet a peres fél, sem a jogkörét, sem a kötelezettségeit nem veheti magára, ad absurdum ítéletet sem hozhat.

Nyilvánvaló, hogy azért bíztak meg az alperesek jogi képviselőt a pervitelre, mert az érdekeiket a jog előtt ő tudja képviselni, neki van ehhez megfelelő tudása és képesítése. A törvény éppen ezért írja elő határozottan, hogy a határozatokat a meghatalmazott részére kell kézbesíteni, mert nem minden ember képzett jogász. Ebben az ügyben ráadásul nem egyszerű jogi kérdés képezte a jogvitát, hiszen az anyagi jogszabályokon túl a bírói gyakorlatot, eseti döntéseket (pl. itt quasi bérleti jog), jogelveket (pl. nemo plus iuris) is ismernie kell annak, aki érdemben el tud járni. Azzal, hogy már az elsőfokú eljárás során is mellőzte a bíróság a jogi képviselőmet azáltal, hogy a neki kötelezően elküldendő határozatokat sem kézbesítette a bíróság, sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésben foglalt jogorvoslathoz való jogom, mert az erre törvényesen megbízott jogi képviselőmet a bíróság a mulasztásával valójában kizárta az eljárásból.

A hatékony jogorvoslathoz való jog nem pusztán a bírósághoz fordulás lehetőségét, hanem a bírósághoz való fordulás hatékony és érdemi lehetőségét is jelenti, és bár a jogi képviselőhez való jog ez esetben nem alapjog, de a törvényesen meghatalmazott jogi képviselő kvázi kizárása, a jogi képviselő munkájának akadályozása és ellehetetlenítése már kimeríti ezt a jogsértést. Az elsőfokú eljárásban hozott határozatok (beleértve magát az ítéletet is) a meghatalmazott jogi képviselő részére való meg nem küldése az ügy későbbi érdemi döntéseire is jelentősen kihatott, hiszen a jogi képviselő tudta volna érdekünket képviselve már az elsőfokú eljárásban hozott határozatokat érdemben értékelni és további lépéseket tenni. Az ellenérdekelt fél jogi képviselőjét ezen hátrányok nem érintették, neki minden határozatot kézbesítették, vele szemben törvényesen jártak el.

Éppen erre hivatkozva terjesztettünk elő felülvizsgálati kérelmet, de a Kúria ahelyett, hogy orvosolta volna a jogsérelmünket, további jogszabálysértésekkel tetézve „szentesítette” azokat.

Maga a felülvizsgálati eljárás is szembeűnő visszasságokat mutat. Ahogy azt már leírtam, a felülvizsgálati tárgyalásra a felülvizsgálati kérelmet betervező [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] előre nem látható ok miatt nem jutott el, mert útközben elromlott az autója, amiről telefonon tájékoztatta a Kúriát, és tájékoztatta fiamat is, aki elment a tárgyalásra. A Kúria tanácsa – nyilvánvalóan tudatában annak az álláspontjának, hogy majd ítéletében miként értelmezi az ügyvédi meghatalmazás korlátosságát, és ezzel hogyan hártja el a kérelemben előadott sérelmünket – a tárgyaláson az ott megjelent fiammal (akinek nincsenek jogi ismeretei) a következőt mondatta jegyzőkönyvbe:

„Meghatalmazást adok I-II-III.r alperesek nevében [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] ügyvéd részére, arra, hogy a felülvizsgálati kérelmet benyújtsa és a felülvizsgálati eljárásban az alpereseket képviselje. Kijelentem, hogy az általa benyújtott felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal egyetértek.”

Ezzel mintegy előre igazolta, hogy a jogi képviselőm meghatalmazása nem a teljes pervitelre szól, hanem csak az elsőfokú tárgyalásra (bár a felülvizsgálati kérelemben kifejezetten az első fokon becsatolt meghatalmazásra hivatkoztunk, a Kúria ennek megfelelően fogadta be a kérelmet és a végzéseket, valamint az idézést is csak neki kézbesítette). De ha azt a meghatalmazást szigorúan korlátoznak ítélte, ugyanezen jogértelmezés szerint a fiamtól sem fogadhatott volna el meghatalmazást a fent idézett jegyzőkönyvbe rögzítés szerint, hiszen fiam meghatalmazása csak a másodfokú eljárásra jogosította őt képviselőre (arra korlátozódott), a II. és III. rendű alperesek pedig kizárólag az elsőfokú eljárásra adtak nekem meghatalmazást. Tehát fiam a meghatalmazása korlátozott volta miatt nem volt jogosult meghatalmazni a nevemben a jogi képviselőt a felülvizsgálati eljárásra, a II. és III. rendű alperesek nevében meg főleg nem, tőlük neki soha nem volt még korlátozott meghatalmazása sem. Ezzel a Kúria éppen a saját álláspontját cáfolta, vagyis az ítélete indoklásban szereplő jogszabálysértést a saját eljárásában maga is elkövette. („A kifejezetten az elsőfokú eljárásra adott meghatalmazást a másodfokú bíróság nem tekinthette úgy, mintha az kiterjedt volna a fellebbezési eljárásra is, ezért akkor követett el volna jogszabálysértést, ha az alperesek helyett a meghatalmazással ekkor már nem rendelkező ügyvédet idézi. (Pp. 70. §. (4) bekezdés)”)

A Kúria a Pp. 270. § (1) bek., a Pp 274. § (4) bekezdésekben foglaltakat, ezek útján a Pp. 72. § és a Pp.124. § (2) bekezdés b) pontjában foglalt jogszabályokat is megsértette, holott épp a Kúria lenne arra hivatott, hogy ugyanezen jogszabályok - amelyek a bíróságok hivatalból történő eljárásait írják elő - alsóbbrendű bíróságok általi megsértését orvosolja. Ilyen értelemben a Kúria felülvizsgálati eljárása teljes egészében tisztességtelen és méltatlan, tisztességtelen és jogszabálysértő módon tartott hatályban tisztességtelen és jogszabálysértő bírói ítéletet és legitimált ugyanilyen bírósági eljárásokat.

Összességében, az eljárás teljes egészét és annak minden körülményét figyelembe véve megállapítható, hogy azzal, hogy a bíróságok azonos tartalmú meghatalmazások alapján a felperes jogi képviselőre való jogát teljes mértékben biztosították, vele szemben törvényesen, az eljárási jogszabályokat maximálisan betartva, sőt több jogot engedve, jogsértéseket elnézve jártak el (a képviselői jogosultság nélkül eljáró jogi képviselő fellebbezését befogadva), ellenben velem szemben éppen ellenkezőleg, az én jogi képviselőmet jogaitól megfosztva, az eljárástól távol tartva, engem jogi képviselőre való jogomtól annak ellenére megfosztva, hogy volt törvényesen meghatalmazott képviselőm, tisztességtelenül és pártatlanul jártak el, megsértették az Alaptörvényben biztosított már idézett alkotmányos alapjogaimat, azaz az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésben foglalt törvény előtti egyenlőséghez való jogomat, a XXVIII. cikk (1)

bekezdésben foglalt tisztességes és pártatlan bírósági eljáráshoz való jogomat és a XXVIII. cikk (7) bekezdésben foglalt jogorvoslathoz való jogomat.

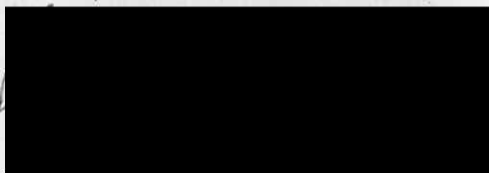
A felülvizsgálati eljárásban a kereset kiterjesztésének nincs helye, a Kúriához beterjesztett felülvizsgálati kérelmünkben éppen azért kértük elsődlegesen a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését, mert azt kívántuk elérni, hogy a rendes bíróságok a jogorvoslathoz való jogot biztosítva, tisztességes eljárás keretében, a törvényességet, a törvény előtti egyenlőséget mindkét fél számára egyformán biztosítva, egyenlő körülmények között biztosított eljárás keretében hozzanak jogszerű és igazságos ítéletet.

Az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében foglalt vagyoni vagy egyéb helyzet szerinti megkülönböztetés tilalmának megsértését arra a következtetésemre alapozom, hogy felperes jogi képviselője, ■■■■■■■■■■ 2002 és 2004 között Magyarország ■■■■■■■■■■ volt, közismerten prominens jogi iroda tagja, ebből következően valószínűleg az átlagember számára megfizethetetlen díjazással dolgozik, felperes maga is jómódú, hiszen jelen ügyből is kiolvashatóan követeléskezelő cégeket, pénzintézeteket keres fel ingatlanbefektetései megvalósításához, míg én egy 73 éves nyugdíjas vagyok, aki rokkant feleségével él a vitatott rendeltetésű ingatlanban, aki fiának egy tíz évvel ezelőtti lakásvásárlásához biztosított kiegészítő ingatlan fedezetet a hitelintézet részére, amely hitel éppen a hitelintézet jogsértéseinek következményeként vált felmondottá (ezeket az előzményeket az elsőfokú eljárás során mind ismertettük, csak senki nem vette figyelembe, a hatékony jogorvoslatra fent kifejtettek okán nem volt módunk), az én jogi képviselőm, ■■■■■■■■■■ az én szerény anyagi lehetőségeimhez igazította tiszteletdíját nagyon korrekt módon, de ő miskolci, a kapcsolattartás ezáltal nehézkes, és ő legfeljebb roma jogvédő tevékenységéről ismert az északkelet-magyarországi elmaradottabb régiókban, nincs országos hírneve mint a felperesi képviselőnek, az ő irányába tehát a bíróságok kevésbé indokoltan lehetnének motiválva részrehajlásra, mint fordítva.

Indítványomban nem arra kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a bíróságok egyes jogi tévedéseit, súlyos eljárási jogszabálysértéseit önmagukban, kvázi mint negyedfokú bíróság orvosolja vagy felülbírálja, hanem arra, hogy az eljárás egészét és annak összes körülményeit figyelembe véve, a teljes eljárás összes jogszabálysértéseinek halmazatából eredő bírósági döntések alaptörvény-ellenességét állapítsa meg és semmisítse meg azokat.

Budapest, 2013. november 5.

Tisztelettel:

Az indítványhoz mellékelt dokumentumok:

- 1 ■■■■■■■■■■ meghatalmazása ■■■■■■■■■■ 2010.12.16.
- 2 ■■■■■■■■■■ meghatalmazása
- 3 2011.03.25-i tárgyalás jegyzőkönyve (17.P.54.193/2010/7)

- 4 2011.03.25. helyettesítési meghatalmazás [REDACTED] között az elsőfokú eljárásra
- 5 2011.04.04. II-III r. meghatalmazása I r. részére
- 6 2011.04.29-i tárgyalás jegyzőkönyve (17.P.54.193/2010/11)
- 7 17.P.54.193/2010/13-I. végzés
- 8 2011.07.04. helyettesítési meghatalmazás [REDACTED] között a másodfokú eljárásra
- 9 2012.02.06. I. r. alperes meghatalmazása [REDACTED] részére a másodfokú eljárásra
- 10 2012.02.09-i tárgyalás jegyzőkönyve (47.PF.637.713/2011/6)
- 11 2012.05.29. felülvizsgálati kérelem
- 12 2013.06.18-i tárgyalás jegyzőkönyve (Pfv.VI.21.226/2013/8)
- 13 Adatvédelmi jognyilatkozat
- 14 17.P.54.193/2010/11 sz. elsőfokú ítélet
- 15 47.PF.637.713/2011/6 sz. másodfokú ítélet
- 16 Pfv.VI.21.226/2012/8 sz. a Kúria ítélete

Szíves elnézésüket kérem az egyes mellékletek gyengébb minőségéért, ennek az az oka, hogy a teljes iratanyag a PKKB Bajza utcai kirendeltségén van, és a kezelőiroda csak a végrehajtási eljárás irataiból ad ki másolatot, az alapügy irataiba csak betekintést és fényképezést enged.

